

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ КРЕДИТНОЇ СТРАТЕГІЇ БАНКУ В УКРАЇНІ

Сучасне управління будь-якою організацією, в тому числі й банком – це передусім управління розвитком, формування стратегії розвитку фінансових інструментів, розгортання банківської мережі в регіонах, побудова конкурентної політики, розвиток комунікаційних стратегій. У традиційному розумінні узгоджені та затверджені плани довгострокового розвитку називаються стратегіями. Можна з упевненістю сказати, що сьогодні виживають і зміцнюють свої позиції банки, які витратили зусилля на вироблення стратегій та представили їхню публічну версію – ту частину, яку вони можуть надати своїм клієнтам, конкурентам й партнерам. Управління сучасним банком – це колективна й командна діяльність. Банк – настільки складна організація, що його розвитком неможливо управляти одноосібно[1].

Формування стратегії й банківської команди – це процеси, пов'язані між собою. Місце процесу кредитування у стратегії банківської діяльності є одним із визначальних, адже доходи від кредитних операцій є найбільшими і саме з них формується банківський прибуток. Тому очевидно, що банки, з одного боку, дуже зацікавлені у видачі кредитів, з іншого – виникає безліч питань, що пов'язані із забезпеченням наданих кредитів, джерелами походження коштів для кредитів, терміном надання ресурсів. Кризи на банківських ринках світу показали недоліки кредитування, що не могло не позначитися на зміні вектора стратегії кожного банку за останні два роки.

Кредитні стратегії банків окреслюють розвиток економіки країни на кілька наступних років, однак кризи останніх років змусили банки змінити свої погляди на стратегічний розвиток даного напрямку. Незважаючи на

пожвавлення діяльності банківських структур, на ринку малого бізнесу у 2011 р. спостерігається обмеженість, невідповідність характеристик банківських ресурсів цілям кредитування, високий рівень ризиків, відсутність дієвих способів створення стабільних банківських ресурсів.

Все це в сукупності призводить до необхідності проводити дослідження ресурсного забезпечення програм кредитування малого бізнесу та вимагає розробки стратегії подальшої діяльності[2].

Окрім того, принциповим питанням удосконалення банківського кредитування малого підприємництва є проблема створення гнучкої системи гарантій, яка відкрила б можливості кредитування для всіх категорій підприємств. З ним пов'язані процедура й суб'єкт гарантування та питання забезпечення повернення кредиту. Як свідчить практика, існує декілька варіантів вирішення даного питання. Ризики бере на себе комерційний банк, приймаючи на свій ризик рішення з кредитування малого бізнесу. Недолік такого варіанта полягає в тому, що його впровадження залежить від вольових якостей і стратегічного бачення керівництва конкретної банківської установи, ефективності його менеджменту[3].

Отже, сучасне управління стратегією банку вимагає перегляду усталених методів, на допомогу яких менеджери розраховували ще кілька років тому. Проте криза кількох останніх років показала, що підходи необхідно змінювати. Насамперед це стосується банківської кредитної стратегії.

Список літератури: 1.Гребенюк Л.А. Система забезпечення реалізації стратегії кредитування малого бізнесу, 2010 // www.nbu.gov.ua. 2.Кравченко І., Багратян Г. Криза та регулювання фінансової системи: уроки та перспективи// Вісник Національного банку України.– 2009.– №1. – С. 21–22. 3.Міщенко В., Сомик А. Ліквідність банківської системи України: сучасний стан, чинники та напрямки підвищення ефективності регулювання // Вісник Національного банку України.–2009.– №1.–С. 33-34.